

Eesti vabariik 100

Kallid koolikaaslased, sõbrad, õpetajad. Sada aasta tagasi, 24. veebruaril võitles ennast vabaks väike riiki nimega Eesti. Ja ma olen kindel, et sada aastat tulevikus on ikka olemas see väike riik nimega Eesti.

Eesti riik sai iseseisvaks tänu oma poegadele ja liitlastele. Inglased saatsid meile oma mereväe, mis kaitses Läänemerd. Soomest, Taanist ja Rootsist tulid meile vabatahtlikud, Lätist tulid tehnika ja sõdurid ning Valgekaartlased, kes suutsid punaseid tagasi hoida idapiiril. Ilma nendeta oleks võit olnud võimatu.

Olen õnnelik, et olen saanud elada Eestis ja tähistada tema sajandat sünnipäeva. Sellest tuleb võimas juubel, mida tähistatakse igas Eesti kodus vähemalt nädal aega. Mäletan selgelt kui olin väike ja käisin vanaemaga Tartu raekojaplatsil ja nägin suurt numbrit, kus seisis 90. Ma küsisin: "Miks see number siin on?". Vanaema vastas, et see number näitab kui vanaks on saanud see riik, kus sa elad. Tol ajal arvasin, et Eesti on üks vanemaid riike maailmas. Kuid ajaloos õppides sain aru, et 100 on väike number võrreldes impeeriumitega, mis on kestnud tuhandeid aastaid. Aga meie jaoks, kes on siin elanud ja võidelnud, on 100 suur ja võimas arv, mis näitab meie tugevust ja tahtejõudu veel palju aastaid.

Olen kindel, et Eesti riik jääb püsima, kuna Eesti praegused kaitsjad ja liitlased on võimsamad kui ealeski varem. Kui igaüks teeb Eesti riigi jaoks midagi head ja vajaliku, siis ma ei muretse meie riigi tuleviku pärast.

Elagu Eesti!

Artur R. Unt

8c